

Proiect de

Ordonanța de Urgență

Având în vedere necesitatea consolidării cadrului legal privind lupta împotriva rezultatelor situațiilor de urgență, ținând seama de importanța existenței unui mecanism unic de comanda și coordonare care să înlăture paralelismele și să elimine astfel abordarea de masuri de răspuns diferite sau chiar contrare a aceleiași operațiuni de eradicare a consecințelor situațiilor de urgență, apreciind că neluarea de urgență a unor măsuri de îmbunătățire a activității tuturor instituțiilor implicate, având în vedere angajamentele internaționale asumate de România, pentru a facilita implementarea proiectelor de dezvoltare și modernizare a administrării sistemului național de răspuns în situațiilor de urgență, ținând seama că elementele sus-menționate constituie premisele unei situații extraordinare care impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ adecvat și că neadoptarea acestor măsuri ar avea consecințe negative asupra bugetului consolidat, reorganizarea fiind absolut necesară pentru reglementarea în mod unitar și identificarea unor soluții viabile de administrare utile atât cetățenilor, cât și administrației statului, în considerarea faptului că toate aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,
Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art 1. (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Situații de Urgență.

(2) Se înființează și se organizează Agenția Națională pentru Situații de Urgență, denumită în continuare ANSU, ca autoritate de stat autonomă, cu personalitate juridică, instituție civilă militarizată, parte a sistemului de securitate națională, în subordinea Guvernului și în coordonarea Primului Ministru.

(3) ANSU contribuie, prin rolul său, la garantarea suveranității, independenței, democrației constituționale, unității și securității statului, pe întregul teritoriu național, atât în

timp de pace, cât și în situații de urgență, și are ca finalitate generală protejarea interesului general superior, public, constând în apărarea valorilor supreme ale societății, viața și dreptul la viață, ordinea publică, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, proprietatea publică și privată, statul de drept.

(4) Agenția Națională pentru Situații de Urgență, are sediul în B-dul Libertății nr. 12A, sector 5, București.

Art 2. Trec în subordinea ANSU următoarele instituții:

(1) De la Ministerul Administrației și Internelor: Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Inspectoratele pentru Situații de Urgență Județene, Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale.

(2) De la Ministerului Sănătății: Stația Centrală de Transport Sanitar și Ambulanță Aeriană București, Serviciul de Ambulanță București-Ilfov, Direcțiile Județene de Ambulanță, Institutul Național de Hematologie Transfuzională "Prof. Dr. C.T. Nicolau" București, toate Unitățile de Primiri Urgente din cadrul spitalelor.

(3) De la Serviciul de Telecomunicații Speciale: Departamentul Sistemului Național Unic pentru apeluri de urgență 112 cu centrele de preluare a apelurilor de urgență, dispeceratele locale de urgență, sistemele și rețelele dedicate sistemului de urgență .

(4) De la Autoritățile Publice Locale, de la ONG-uri, de la instituții, de la operatorii și agenții economici: partea operativă și operațională a serviciilor publice, a serviciilor voluntare și a serviciilor private pentru situații de urgență.

CAPITOLUL II

Atribuții, prerogative

Art 3. (1) ANSU realizează toate atribuțiile și prerogativele specifice stabilite prin ordin al președintelui ANSU.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, ANSU colaborează cu ministerele și autoritățile administrației publice centrale, autoritățile administrației publice locale, precum și cu organizațiile de reprezentare, cu persoane juridice sau fizice, colaborează cu ministerele și organele de specialitate, cu autoritățile administrației publice locale și cu alte organisme interne și internaționale implicate în activitățile din domeniul situațiilor de urgență. Este punct de contact național în relația cu organizațiile internaționale de profil.

(3) În scopul îndeplinirii atribuțiilor sale, ANSU are dreptul să solicite informații, în condițiile legii, de la celelalte organe ale administrației publice centrale, de la autoritățile administrației publice locale, de la alte instituții și autorități publice, precum și de la toate societățile comerciale, acestea având obligația de-a furniza datele solicitate, sub regimul legilor penale.

Art 4. ANSU elaborează strategia și politicile necesare în domeniul situațiilor de urgență; elaborează și pune în aplicare proiecte de dezvoltare și modernizare a sistemului național de răspuns în situații de urgență și a obligațiilor asumate în cadrul parteneriatelor în domeniu din care România face parte; sprijină, împreună cu alte organe ale administrației

- publice, elaborarea și implementarea politicilor și programelor de cercetare, inovare și a transferului tehnologic în domeniul propriu de activitate; desfășoară activități de cercetare științifică, participă la proiecte de cercetare științifică europene, naționale, regionale și locale;
- (5) Elaborează proiecte de reglementări în domeniul situațiilor de urgență, în conformitate cu obligațiile asumate de România prin semnarea acordurilor de aderare la convențiile și organisme internaționale; în calitate de autoritate de reglementare în domeniu, emite norme, regulamente, instrucțiuni, protocoale, proceduri, metodologii, etc.
- (6) Administrează bunurile proprietate publică a statului pe care le deține; asigură planificarea și mobilizarea atât a resurselor naționale cât și a resurselor proprii la instituirea măsurilor excepționale prevăzute de lege, precum și la declararea stărilor de alertă, urgență, mobilizare sau război.
- (7) Oferă asistență tehnică și consultanță în domeniul situațiilor de urgență pentru toate instituțiile implicate în eradicarea urmărilor situațiilor de urgență; asigură, prin intermediul centrelor de informare, servicii de informare, asistență, consiliere, consultanță și instruire pentru toți cetățenii și instituțiile participante în situații de urgență;
- (8) Primește și rezolvă sau, după caz, transmite spre soluționare celor în drept, potrivit competențelor, sesizările persoanelor fizice și juridice, în conformitate cu prevederile legii.
- (9) Desfășoară activități de control privind respectarea legislației în domeniu, dispune ridicarea de documentele financiar-contabile și de altă natură care pot servi la dovedirea contravențiilor sau, după caz, a infracțiunilor în domeniul propriu de competență.
- (10) Dispune, în condițiile legii, sancțiuni și măsuri executorii.

Art 5. Președintele ANSU are următoarele atribuții și răspunderi:

- a) Asigură conducerea curentă a ANSU;
- b) Reprezintă ANSU în raporturile cu persoanele fizice și juridice, române și străine.
- c) În exercitarea conducerii ANSU, președintele emite ordine și decizii, instrucțiuni și circulare.
- d) Președintele poate delega o parte din atribuțiile sale executive.
- e) Urmărește respectarea prevederilor Regulamentului de organizare și funcționare a ANSU, precum și a altor acte normative, regulamente și instrucțiuni de serviciu;
- f) Aprobă, potrivit normelor interne ANSU, angajarea și concedierea personalului;
- g) Aprobă trimiterea de delegați sau participă personal la reuniuni interne ori internaționale, întâlniri de afaceri sau studii de interes pentru ANSU;
- h) Exerciță toate celelalte atribuțiile care îi revin conform prevederilor legale și regulamentelor de organizare și funcționare.

Art 6. (1) Președintele ANSU face parte din Consiliul Suprem de Apărare a Țării, în acest sens art. 5 (3) din legea nr.415 din 27 iunie 2002 se completează cu "și președintele Agenției Naționale pentru Situații de Urgență".

Art 7. (1) Președintele ANSU instituie starea de alertă, prin ordin, pe zone restrânse, de regulă de mărimea unităților administrative.

(2) Starea de alertă este o stare intermediară între starea de normalitate și starea de urgență. În timpul stării de alertă nu se vor restrânge drepturile constituționale ale locuitorilor din zona

pentru care s-a instaurat starea de alertă. Circumstanțele care legitimizează instituirea stării de alertă au în general o anvergură locală. Forța majoră care sta la baza instituirii stării de alertă poate fi sau un fenomen natural sau unul social, extraordinar, cu consecințe grave.

(3) Instituirea stării de alertă poate fi delegată.

(4) Declararea stării de alertă are caracter temporar și se poate institui pe o perioadă de maxim 20 zile prin ordin al președintelui ANSU, publicat imediat în Monitorul Oficial.

(5) Măsurile trebuie să fie proporționale cu situațiile care le-au determinat și se vor aplica cu respectarea condițiilor și limitelor prevăzute de lege. În timpul stării de alertă se vor pune imediat în practică planurile de avertizare a populației, măsurile de prevenire, de acțiune, de intervenție, de acordare de suport în situații de urgență, se vor lua orice măsuri necesare pentru înlăturarea stării de forță majoră.

Art 8. (1) Președintele ANSU, prin ordin, poate institui absolut excepțional, starea de urgență, în situații care necesita o reacție rapidă, precipitată sau în care este imposibilă adunarea autorităților competente, care pot declara uzual starea de urgență. Instituirea stării de urgență nu poate fi delegată.

(2) Starea de urgență este o stare excepțională în care se iau măsuri cu caracter excepțional. Circumstanțele care legitimizează instituirea stării de urgență sunt: calamități naturale sau umane, dezastre, pericole pentru viața economică a țării sau pentru părți ale ei, imposibilitatea de-a asigura mijloacelor de subsistență esențiale pentru comunitate, tulburarea liniștii, a ordinii publice sau a siguranței persoanelor, toate de anvergură mai mare decât locală, amenințări la adresa Constituției și a autorităților create conforme, război civil, rebeliune, insurecție, subversiune, grave activități ale unor elemente contra-revoluționare.

(3) Declararea stării de urgență are caracter temporar și se poate institui pe o perioadă de maxim 10 zile prin ordin al președintelui ANSU publicat imediat în Monitorul oficial. Măsura stării de urgență trebuie aprobată în cel mult 10 zile de la instituirea ei de către Președintele României prin decret, contrasemnat de Primul Ministru și publicat imediat în Monitorul Oficial. Neaprobarea ei în termen de 10 zile încheie starea de urgență instituită.

(4) În timpul stării de urgență toate sancțiunile contravenționale din prezenta ordonanță de urgență urcă în grad juridic devenind sancțiuni penale cu aceeași valoare pecuniară. Constatarea lor se va face de către agenții de urgență din cadrul Agenției Naționale pentru Situații de Urgență care le vor aduce la cunostință neîntârziat organelor abilitate spre aplicare, conform legii.

(5) În cuprinsul ordinului de instituire a stării de urgență, trebuie trecut sub sancțiunea nulității: motivele care au impus instituirea stării; zona în care se instituie; perioada pentru care se instituie; drepturile și libertățile fundamentale al căror exercițiu se restrânge, în limitele prevederilor constituționale; autoritățile competente să decidă asupra limitării unor drepturi și libertăți specifice; autoritățile civile și militare desemnate pentru coordonare și a celor care vor executa prevederile ordinului, competențele și responsabilitățile acestora; sprijinul logistic sau de altă natură dacă se impune.

Art 9. (1) Membrii conducerii și personalul ANSU nu vor solicita și nici nu vor accepta instrucțiuni de orice natură de la nici o altă instituție, organism sau autoritate în exercitarea atribuțiilor lor în temeiul legii.

(2) ANSU este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

CAPITOLUL III

Organizare și funcționare

Art 10. (1) Structura ANSU este formată din aparatul central, cu sediul în municipiul București, B-dul Libertății nr. 12A, sector 5, și din unități și subunități fără personalitate juridică potrivit organigramei ANSU.

(2) Structura organizatorică a ANSU poate cuprinde direcții, departamente, servicii, oficii, birouri, compartimente, unități teritoriale, centre logistice, baze tehnice, unități și subunități specializate, instituții de învățământ și cercetare. Structura operațională poate cuprinde centre operaționale, detașamente, companii, brigăzi, gărzi, stații, echipe și echipaje.

(3) Structura organizatorică, precum și atribuțiile, sarcinile și răspunderile personalului se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare elaborat și aprobat prin ordin al președintelui ANSU.

(4) Echipamentele de protecție, tehnica și clădirile, ținuta personalului au însemne distinctive specifice care se reglementează prin ordin al președintelui ANSU.

Art 11. (1) ANSU este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, numit prin decizie a Primului Ministru.

(2) Președintele ANSU este ordonator principal de credite.

(3) Președintele ANSU beneficiază de prevederile legii privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală.

(4) Durata mandatului președintelui este de 5 ani, care poate înceta în următoarele situații: imposibilitatea exercitării mandatului pe o perioadă mai mare de 6 luni; demisie; condamnarea definitivă pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Art 12. (1) Președintele ANSU este ajutat în activitatea sa de trei secretari generali, care asigură stabilitatea funcționării ANSU, continuitatea conducerii și realizarea legăturilor funcționale dintre structurile acesteia, numiți de președintele ANSU prin decizie.

(2) Secretarii generali exercită atribuțiile delegate de președintele ANSU, răspunderile și atribuțiile secretarilor generali se stabilesc prin ordin al președintelui ANSU.

Art 13. Președintele, secretarii generali și întreg personalul angajat al ANSU nu pot face parte din partide sau formațiuni politice și nici nu pot promova partizan ideile, programele și activitățile acestora.

Art 14. (1) Personalul angajat ANSU poartă denumirea generică de "agent urgențe"; personalul de specialitate va putea purta, pe lângă, și alte denumiri specifice reglementate prin

ordin al președintelui ANSU. Personalul voluntar poartă denumirea generică de "voluntar urgențe".

(2) Personalul de comandă și personalul operativ, este format din personal militar activ și din personal civil rezervist. Personalul de suport și personalul voluntar din ANSU este format din personal civil rezervist.

(3) Personalul care are competența să emită acte, să dea dispoziții și să ia măsuri cu caracter obligatoriu de asigurare și de respectare a lor, personalul cu atribuții de îndrumare, control și constatare a respectării legii, precum și personalul de intervenție acționând în numele ANSU, încadrat pe funcții publice generale sau specifice, personal contractual sau funcționari publici, este investit cu exercițiul autorității publice, pe timpul și în legatura cu indeplinirea atribuțiunilor și îndatoririlor de serviciu.

(4) Autoritatea funcției nu poate fi exercitată în interes personal.

(5) Personalul beneficiază de protecția legii penale, care ocrotește exercițiul autorității de stat, doar pe perioada când îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflat în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii.

Art 15. (1) Preluarea activității personalului, a personalului delegat și a reprezentanților altor instituții care își desfășoară activitatea în cadrul instituțiilor de mai sus, în cadrul ANSU sau în structurile subordonate, după caz, se va face în limita numărului de posturi aprobat, în condițiile legii.

(2) Se aprobă un număr maxim de posturi în cadrul ANSU și a structurilor subordonate de maxim 60.000 posturi, angajat cu normă întreagă și maxim 30.000 posturi, angajat cu normă redusă.

(3) Procedura de angajare și condițiile angajărilor sunt exceptate de la prevederile altor legi, procedurile și reglementările și se stabilesc prin ordin al președintelui ANSU.

(4) După reorganizare, personalul va beneficia de drepturile salariale aferente noilor funcții. Pană la numirea pe noile funcții personalul preluat își păstrează drepturile salariale avute la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Eliberarea din funcție a personalului se va realiza cu respectarea procedurilor instituite prin ordin de președintele ANSU.

Art 16. (1) Personalul militar activ și personalul militar rezervist are drept de port armă, cu respectarea legii, pentru protecție și pază.

(2) Personalul militar activ și personalul militar rezervist beneficiază de solda militară și de toate drepturile aferente statutului militar, reglementate prin ordin al președintelui ANSU.

(3) Avansările la termen cât și cele excepționale, până la gradul de colonel inclusiv, se fac prin ordin al președintelui ANSU.

(4) Reactivarea personalului militar rezervist se face prin ordin de președintele ANSU.

Art 17. (1) Statul de funcții, structura organizatorică și Regulamentul de organizare și funcționare ale ANSU este reglementat prin ordin al președintelui ANSU. Asimilarea funcțiilor de conducere și de execuție de specialitate se va face prin statul de funcții ANSU.

(2) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile personalului încadrat în ANSU se stabilesc prin fișa postului. Încadrarea personalului, modificarea, suspendarea sau încetarea raporturilor de

serviciu ori, după caz, a raporturilor de muncă se face prin decizie a președintelui ANSU, în condițiile legii. Președintelui ANSU poate delega aceste activități și atribuții.

(3) Recrutarea și angajarea personalului ANSU se face doar din sursă internă, din cadrul personalului angajat sau a personalului voluntar. Recrutarea și încadrarea voluntarilor ANSU se reglementează prin ordin al președintelui ANSU.

(4) ANSU organizează și folosește programe de formare specializată, proprii, pentru instruirea, formarea, promovarea personalului.

Art 18. Pentru a preîntâmpina săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală, în timpul operațiunilor desfășurate în realizarea activităților specifice, ANSU va organiza structuri proprii specializate, de acțiune rapidă, pentru protecția și siguranța operațiunilor desfășurate. Încadrarea, regulamentele de funcționare, condițiile concrete și modalitățile în care personalul subunităților specializate participă la acțiuni se stabilesc prin ordin al președintelui ANSU.

Art 19. (1) Autoritățile publice locale, ONG-urile, operatorii și agenții economici, operatorii privați care participă în domeniul situațiilor de urgență, cât și toate autoritățile care cad sub incidența prezentei ordonanțe de urgență privind participarea lor în situații de urgență, și nu sunt cuprinse în art. 2 de mai sus, se vor reorganiza și vor executa doar activități de suport în situații de urgență.

(2) Noile structurile de specialitate vor purta denumirea, după caz, de: Comitetul Local de Suport în Situații de Urgență, Comitetul Județean de Suport în Situații de Urgență, Comitetul Ministerial de Suport în Situații de Urgență, Comitetul Național de Suport în Situații de Urgență, Serviciul Public de Suport în Situații de Urgență, Serviciul Militar de Suport în Situații de Urgență, Serviciul Privat de Suport în Situații de Urgență, etc.

(3) Procedurile administrative de acordare, în condițiile legii, de avize, autorizații, acorduri, aprobări referitoare la norme care țin de domeniul situațiilor de urgență se transferă către autoritățile publice centrale, locale, județene, etc după caz, autorități care se vor organiza potrivit legii.

(4) Activitățile de îndrumare, coordonare și control rămân în cadrul ANSU și sunt reglementate prin ordin al președintelui ANSU.

CAPITOL IV

Infrațiuni, Contravenții, Sancțiuni

Art 20. Se completează OUG nr 195/2002 după cum urmează:

(1) Art.13. (2) cu "și autovehiculele din dotarea Agenției Naționale pentru Situații de Urgență". Procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor ANSU se stabilesc prin ordin al președintelui ANSU.

(2) Art.29. (1) cu "și semnalele agenților de urgență din cadrul Agenției Naționale pentru Situații de Urgență"

(3) La Art. 32. (2) lit b) expresia "protecției civile" se înlocuiește cu "Agenției Naționale pentru Situații de Urgență".

(4) Art. 37 cu alineat (4): "Autovehiculele Agenției Naționale pentru Situații de Urgență care circulă în regim prioritar cu mijloacele de avertizare luminoasă și sonoră în funcție au prioritate față de toți ceilalți participanți la trafic. În situația în care autovehiculele Agenției Naționale pentru Situații de Urgență au doar mijloacele de avertizare luminoasă în funcție, fără a avea și mijloacele de avertizare sonoră în funcție, ele circulă în regim semiprioritar. Toți ceilalți participanți la trafic au obligația de a circula preventiv, cu atenție sporită. Ceilalți participanți vor lua măsuri pregătitoare pentru acordare de prioritate, nu vor iniția manevre de depășire, nu vor iniția manevre de schimbare a direcției de mers, nu vor accelera, la nevoie vor reduce viteza. Dacă este necesar se vor replia spre marginea drumului pregătindu-se a acorda prioritate în situația pornirii și a mijloacelor de avertizare sonoră".

(5) Art. 40 (3) cu "și ale Agenției Naționale pentru Situații de Urgență"

(6) Art. 61 (3) cu "sau agenții de urgențe din cadrul Agenției Naționale pentru Situații de Urgență".

(7) Art. 62 cu alineat "(3) autovehiculele Agenției Naționale pentru Situații de Urgență au prioritate față de celelalte autovehicule care circulă în regim de prioritate".

(8) Art. 64 cu alineat "(3) agenții de urgențe din cadrul Agenției Naționale pentru Situații de Urgență pot dispune și pot efectua ridicarea și depozitarea în proximitate a vehiculelor oprite sau staționate neregulamentar și care constituie un obstacol pentru intervenția agenților de urgențe. Deteriorările ocazionate de aceste manevre cât și contravaloarea cheltuielilor pentru ridicarea, transportul și depozitarea vehiculului staționat sau oprit neregulamentar se suportă de către deținătorul acestuia".

(9) Art. 66 (2) cu "și ai Agenției Naționale pentru Situații de Urgență"

(10) În Art. 77 (1) se înlocuiește "poliției" cu "Agenției Naționale pentru Situații de Urgență la numărul unic 112, apoi a poliției".

(11) În Art. 77 (2) se înlocuiește "poliția" cu "Agenția Națională pentru Situații de Urgență la numărul unic 112, apoi poliția".

(12) Art. 92 cu alineatul (6) "Fapta săvârșită cu intenție de a obstrucționa deplasarea, accesul, staționarea sau de a nu permite la cerere deplasarea, accesul, staționarea vehiculelor Agenției Naționale pentru Situații de Urgență se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani sau cu amendă".

(13) La Art. 109. (1) se completează cu "și agenții de urgențe ai Agenției Naționale pentru Situații de Urgență".

Art. 21. Se completează Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002 după cum urmează:

(1) Art. 4. (2) se completează cu "și Agenției Naționale pentru Situații de Urgență"

(2) Art. 22 lit b) cu "și ale Agenției Naționale pentru Situații de Urgență"

(3) Art. 25 (2) cu "și ale agenților de urgențe ai Agenției Naționale pentru Situații de Urgență"

(4) Art. 89 (1) lit b) cu "și a Agenției Naționale pentru Situații de Urgență".

(5) Art. 94 cu aliniat (3) "Coloanele de vehicule ale ANSU se însoțesc de autovehicule de control al circulației ale Agenției Naționale pentru Situații de Urgență, care au în funcțiune mijloacele speciale de avertizare sonore, precum și cele luminoase de culoare albastră".

(6) Art. 96 se înlocuiește cu "(1) Participanții la trafic sunt obligați să anunțe prima dată Agenției Naționale pentru Situații de Urgență la numărul unic 112, apoi administratorul drumului public ori cea mai apropiată unitate de poliție atunci când au cunoștință despre existența pe drum a unui obstacol sau a oricărei alte situații periculoase pentru fluiditatea și siguranța circulației. (2) Se interzice oricărei persoane să arunce, să lase sau să abandoneze obiecte, materiale sau substanțe, ori să creeze obstacole pe drumul public. Persoana care nu a putut evita crearea unui obstacol pe drumul public este obligată să îl înlăture și dacă nu este posibil, să îi semnalizeze prezența și să anunțe imediat prima dată Agenției Naționale pentru Situații de Urgență la numărul unic 112, apoi administratorul drumului public și cea mai apropiată unitate de poliție".

(7) Art. 115 se completează cu "doar dacă asigură un culoar minim de 3.50 metri lățime pentru trecerea autovehiculelor Agenției Naționale pentru Situații de Urgență"

(8) Art. 142 se completează cu litera r) "doar dacă asigură un culoar minim de 3.50 metri lățime pentru trecerea autovehiculelor Agenției Naționale pentru Situații de Urgență"

(9) Art. 143 se completează cu litera g) "doar dacă asigură un culoar minim de 3.50 metri lățime pentru trecerea autovehiculelor Agenției Naționale pentru Situații de Urgență".

(10) Art 177 se completează cu "(3) Îndrumarea, supravegherea, controlul respectării normelor privind circulația pe drumurile publice și luarea măsurilor legale în cazul în care constată încălcări ale acestora, în zonele în care Agenția Națională pentru Situații de Urgență acționează se realizează de către agenții de urgențe numiți, din cadrul Agenției Naționale pentru Situații de Urgență".

(11) Art. 182 se completează cu alineat (3) "Oprirea vehiculelor pe drumurile publice în condițiile producerii unor calamități naturale, dezastre sau a altor situații care pun în pericol siguranța circulației se poate face și de către agenții de urgențe ai Agenției Naționale pentru Situații de Urgență. Oprirea la semnalul sau solicitarea agenților de urgențe ai Agenției Naționale pentru Situații de Urgență este imperativă sub sancțiunea legilor penale"

(12) Art 216 se completează cu alineat "(5) În situația în care oprirea vehiculelor pe drumurile publice în condițiile producerii unor calamități naturale, dezastre sau a altor situații care pun în pericol siguranța circulației este imperativă, agenții de urgențe ai Agenției Naționale pentru Situații de Urgență pot imobiliza vehiculele folosind orice mijloace, în condițiile legii. Revocarea imobilizării se dispune tot de către agenții de urgențe ai Agenției Naționale pentru Situații de Urgență".

Art 22. Constituie contravenții și se sancționează cu amendă :

a) Depășirea coloanelor de vehicule oprite de către agenții de urgențe din cadrul Agenției Naționale pentru Situații de Urgență aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, cu amendă de la 3.000 lei la 10.000 lei.

- b) Neacordarea priorității de trecere a autovehiculelor Agenției Naționale pentru Situații de Urgență care circula în regim prioritar (în cuprinsul acordării de prioritate întotdeauna se va lăsa un culoar de trecere de minim 3,50 metri) cu amendă de la 3.000 lei la 10.000 lei.
- c) Neglijarea luării măsurilor pregătitoare la întâlnirea unui autovehicul al Agenției Naționale pentru Situații de Urgență care circulă în regim semiprioritar cu amendă de la 1.000 lei la 7.000 lei.
- d) Staționarea, oprirea, părăsirea, abandonarea unui vehicul sau lăsarea, abandonarea, aruncarea, depunerea de obiecte materiale, a animalelor, etc într-o poziție care reduce calea de acces sub 3.5 metri cu amendă de la 5.000 la 10.000 lei.
- e) Neintocmirea planurilor de măsuri de suport în situații de urgență, nereorganizarea autorităților, neorganizarea activităților de acordare, în condițiile legii, de avize, autorizații, acorduri, aprobări referitoare la norme care țin de domeniul situațiilor de urgență de către autoritățile publice centrale, locale, județene, etc precum și neluarea oricaror măsuri de suport în situații de urgență pe care legea le prevede sau sunt conforme prezentei ordonanțe de urgență privind activitățile de suport în situații de urgență cu amenda de la 50.000 la 200.000 lei.
- f) Neglijarea, obstrucționarea, împiedicarea, amânarea peste termen, execuția parțială a obligațiilor instituite de prezenta ordonanță de urgență de către primari, conducători de instituții, alte persoane cu funcții de conducere cu amenda de la 5.000 la 20.000 lei.

Art 23. (1) Constatarea contravențiilor se face de către orice agent de urgențe care a constatat săvârșirea acestor fapte, care are obligația raportării ierarhice a faptelor constatate. Aplicarea sancțiunilor contravenționale se face de către inspectorii Agenției Naționale pentru Situații de Urgență cu atribuții de îndrumare, control, intervenție și constatare a încălcărilor legii în domeniul situațiilor de urgență. Inspectorii Agenției Naționale pentru Situații de Urgență sunt agenții de urgențe specializați, desemnați prin decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Situații de Urgență.

- (2) În soluționarea contestației, organul competent se pronunță prin decizie sau dispoziție.
- (3) Este obligatorie procedura prealabilă a contestării administrative, procedură fără caracter jurisdicțional. Procedura prealabilă a contestării administrative este reglementată prin ordin de către președintele Agenției Naționale pentru Situații de Urgență.
- (4) Ulterior parcurgerii procedurii prealabile, persoana interesată se poate adresa la instanța de contencios administrativ competentă. În situația în care procedura prealabilă reglementată nu este urmată, instanțele de judecată vor respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- (5) Amenzile contravenționale plătite în termen de 120 de ore de la săvârșirea faptei sau în termen de 72 ore de la întocmirea procesului verbal constatator beneficiază de reducere cu 50 % a cuantumului amenzii.
- (6) Amenzile contravenționale neplătite în termen de 60 zile de la data săvârșirii faptei se considera a fi neplătite cu rea credință. Fapta contravențională coroborată cu reaua credință în neplata amenzii contravenționale urcă în grad juridic fapta inițială și amenda contravențională după trecerea celor 60 de zile, devine amendă penală cu aceeași valoare pecuniară și cu termen de plată conform legii, calculat din ziua urcării în grad juridic.

Art 24. Constituie infracțiuni și se sancționează:

- a) Lovirea, agresarea, amenințarea cu arme, arme albe, arme improvizate, obiecte contondente sau taioase a agenților de urgențe, se pedepsește cu închisoare de la 7 la 15 ani. Tentativa se pedepsește.
- b) Timorarea, agresarea verbală prin injurături, amenințări, distragerea atenției agenților de urgențe, luarea în derâdere sau în derizoriu a agenților de urgențe sau a activității lor; solicitarea unei activități anume, a atenției sau de materiale de orice natură de la agenții de urgențe, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani.
- c) Împiedicarea, distrugerea, oprirea sau obstrucția cu intenție a activităților de orice natură a agenților de urgențe sau a funcționării tuturor echipamentelor și dispozitivelor ANSU, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani.
- d) Refuzul oricărei persoane de-a se conforma dispozițiilor agenților de urgențe care sunt în exercitiul funcției și acționează pentru eradicarea unor situații de urgență, nerespectarea semnalelor, indicațiilor și dispozițiilor agenților de urgențe care dirijează circulația, aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani.
- e) Refuzul de-a părăsi zona, spațiul, clădirea, incinta, drumul, etc și de-a se îndepărta imediat la solicitarea agenților de urgențe ai Agenției Naționale pentru Situații de Urgență aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani.
- f) Refuzul abandonării autovehiculelor, imobilelor, navelor, aeronavelor la solicitarea agenților de urgențe ai Agenției Naționale pentru Situații de Urgență aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani.
- g) Forțarea intrării pe un drum, cale, stradă, sau într-o zonă, clădire, spațiu, incintă, etc în care s-au instituit măsuri de interdicție de către agenții de urgențe ai Agenției Naționale pentru Situații de Urgență aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Art 25. (1) Constatarea infracțiunilor se face de către agenții de urgențe aflați în misiune care vor raporta pe cale ierarhică inspectorilor Agenției Naționale pentru Situații de Urgență cu atribuții de îndrumare, control, intervenție și constatare a încălcărilor legii în domeniul situațiilor de urgență. Acestea vor fi aduse neîntârziat la cunoștința organelor abilitate conform legii, care vor lua măsuri de îndată.

(2) Pentru îndepărtarea pericolului reprezentat de înlăturarea faptelor de la art. 22- 24, agenții de urgențe abilitați să asigure respectarea măsurilor de siguranță individuală sau colectivă pot reține imediat prin încătușare faptuitorii urmând să predea neîntârziat organelor abilitate.

(2) Acțiunea penală se exercită din oficiu.

(3) Materialele audio sau video înregistrate de ANSU sunt probe.

Art 26. (1) ANSU, membrii conducerii, precum și personalul însărcinat să exercite atribuții ANSU, nu răspund civil ori penal pentru îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii oricărui act ori fapt în legătură cu exercitarea, în condițiile legii, a atribuțiilor conferite, cu excepția cazului în care se dovedește că aceste persoane nu au acționat cu bună-credință și fără neglijență.

(2) Cheltuielile de judecată ocazionate de procedurile judiciare inițiate împotriva persoanelor prevăzute la alin. (1) se suportă de către ANSU urmând a fi recuperate, după caz, de la persoana care a căzut în pretenții.

CAPITOLUL V

Activitatea financiară și patrimoniu

Art 27. (1) Activitatea ANSU este finanțată:

- a) De la bugetul de stat, minim 1 % din PIB an precedent, finanțare cu titlu executoriu.
- b) De la bugetele locale, minim 2 % din bugetul local an precedent, finanțări cu titlu executoriu.
- c) Din venituri din contractele încheiate prin sistemul de asigurări sociale de sănătate conform tarifelor reglementate prin protocol între ANSU și casele de asigurare medicală, venituri din contribuții ale societăților și ale caselor de asigurare sau de reasigurare, finanțări cu titlu executoriu.
- d) Din venituri din încasarea contravențiilor emise de ANSU. Contravențiile sunt investite cu titlu executoriu.
- e) Din venituri din prestarea de activități contra cost, reglementarea acestor activități se face prin ordin al președintelui ANSU.;
- f) Din alte surse legal constituite.
- g) Resursele bugetare de mai sus se completează cu donații, sponsorizări, potrivit legii.

Art 28. ANSU administrează bunurile din patrimoniul său și dispune de ele. Poate să cumpere, să închirieze sau să dobândească în proprietate ori în folosință imobilele necesare desfășurării activității.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art 29. (1) Creditele bugetare deschise și execuția bugetară curentă se transferă din contabilitatea ordonatorilor de credite existenți înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență în contabilitatea ANSU pe baza protocoalelor de predare-preluare și a precizărilor aprobate prin ordin al președintelui ANSU; Până la data semnării protocoalelor de predare-preluare, finanțarea cheltuielilor de personal și a altor cheltuieli urgente ale ANSU, se asigură din bugetele ordonatorilor principali de credite existenți înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, din structura cărora acestea se reorganizează.

(2) Patrimoniul, arhiva, prevederile bugetare, execuția bugetară până la data desființării și orice alte bunuri ale instituțiilor preluate, sunt preluate de ANSU, pe baza de protocol, încheiat în termenul de 90 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) ANSU se substituie în toate drepturile și obligațiile decurgând din toate actele normative, contractele, convențiile, înțelegerile, protocoalele, memorandumurile, acordurile și altele asemenea, precum și în toate litigiile structurilor preluate.

- (4) Procedurile aflate în derulare la nivelul instituțiilor preluate vor fi continuate de ANSU, care se subrogă în drepturile și obligațiile acesteia, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.
- (5) Pentru litigiile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, indiferent de faza de judecată, ANSU se subrogă în toate drepturile și obligațiile instituțiilor preluate și dobândește calitatea procesuală a acesteia.
- (6) Orice persoană care se consideră vătămată de aplicarea necorespunzătoare sau de neaplicarea de către ANSU a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, are dreptul de a se adresa instanțelor judecătorești competente.
- (7) Reglementările, ordinele și instrucțiunile emise în temeiul actelor normative de organizare și funcționare a instituțiilor preluate își păstrează valabilitatea, în măsura în care nu contravin dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.
- (8) Orice alte acte normative se modifică corespunzător, conform prezentei ordonanțe de urgență, ANSU se subrogă în drepturile și obligațiile instituțiilor.
- (9) În cuprinsul actelor normative în vigoare, denumiri instituțiilor preluate se înlocuiesc în mod corespunzător cu denumirea Agenția Națională pentru Situații de Urgență.

Art 30. (1) În cuprinsul legii 481/2004 se vor modifica toate atribuțiile astfel:

- a) Toate atribuțiile operative și operaționale trec în responsabilitatea și executia Agenției Naționale pentru Situații de Urgență, potrivit ordinelor președintelui ANSU.
- b) Toate atribuțiile de suport în situații de urgență rămân în responsabilitatea și execuția instituțiilor însărcinate potrivit legii.

Art 31. (1) Termenul maxim de reformă și organizare a ANSU este de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

- (2) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, vor fi asimilate prin absorbție toate instituțiile de la art. 2 de mai sus.
- (3) Actele normative și reglementările tehnice prevăzute a fi aprobate prin ordine ce derivă din prezenta ordonanță de urgență, prevăzute a se elabora și aproba prin ordin al președintelui ANSU, se emit în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.
- (4) Autoritățile publice centrale, Autoritățile publice locale, ONG-urile, operatorii și agenții economici, operatorii privați care activează în domeniul situațiilor de urgență, cat și toate autoritățile care cad sub incidența prezentei ordonanțe de urgență privind participarea lor în situații de urgență, și nu sunt cuprinse în art. 2 de mai sus, se vor reorganiza și își vor reface planurile și măsurile de intervenție în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru a cuprinde doar măsurile și activitățile de suport în situații de urgență. După reorganizare vor executa doar activități de suport în situații de urgență.

Art 32. La data intrării în vigoare a prezentei se abrogă toate dispozițiile contrare.

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea a 1-a - Titlul proiectului de act normativ Ordonanță de Urgență a Guvernului pentru înființarea si organizarea Agenției Naționale pentru Situații de Urgență	
Secțiunea a 2-a: Descrierea situației actuale	
1.Motivul emiterii actului normativ	În prezent România este angajată într-un proces de reformă și dezvoltare a implicării cetățenilor atât în problemele locale sau naționale cât și în dezvoltarea activităților civice. Aceste procese civice reprezintă o provocare dificilă, atât pentru administrație cât și pentru comunitatea locală, deoarece reprezintă o schimbare substanțială de atitudine și metode noi de lucru pentru toți actorii implicați. Influențe ale trecutului au făcut ca cetățenii să nu fie obișnuiți cu responsabilitățile ce însoțesc autonomia personală individuală, autonomia autorităților locale, descentralizarea și delegarea managementului. Mai mult, tranziția la o economie de piață într-un mediu administrativ semi-descentralizat a avut ca rezultate nedorite, costuri sociale ridicate pentru populație. Astfel ca o mare parte a populației are probleme cu alocarea de resurse insuficiente a serviciilor publice inspre ea pentru ca nevoile societății depășesc capacitatea sectorului public de a raspunde acestor nevoi, atât pe partea de resurse umane și cât și pe partea de resurse financiare. În ultimii douazeci de ani au fost luate diverse inițiative pentru a reforma puterea executivă și a ameliora funcționarea administrației publice. Acestea fiind datele, reforma administrației publice se află încă în curs de implementare continua, iar administrația română este caracterizată în continuare de o birocrație excesivă, lipsă de transparență și capacitate limitată de implementare a politicilor publice mai ales la nivel local. Reforma administrației publice românești este una dintre principalele provocări cu care se confruntă România la ora actuală. Comisia Europeană, a recunoscut progresele

	înregistrate până acum de către autoritățile române în ceea ce privește consolidarea cadrului instituțional și a subliniat în mod special importanța implementării unor măsuri variate și necesitatea abordării urgente a slăbiciunilor ce persistă atât în administrația centrală, cât și în cea locală. Slăbiciunea administrației publice românești reprezintă un motiv de îngrijorare nu numai din punct de vedere al modului de aplicare a acquis-ului, ci și din punctul de vedere al modului de administrare locala de catre autoritațile locale a masurilor pentru eradicarea urmarilor situațiilor de urgență. Descentralizarea responsabilităților către autorităților locale, de foarte multe ori nu a avut rezultatele dorite din cauza slabei implicari a decidentilor locali atat in pregatirea sistemelor locale de raspuns dar mai ales in managementul din timpul situațiilor de urgenta, deficitar si defectuos. Transferul de responsabilități în materie de furnizare de servicii de suport pentru situații de urgență a fost însoțit de o politizare excesiva neacompaniata de dublarea factorului politic cu personal tehnocrat competent ducand la problema majoră cu care se confruntă autoritățile locale, care este reprezentată de capacitățile limitate de management a competențelor descentralizate. Sistemele de gestionare a resurselor umane sunt slab dezvoltate, formarea profesională limitată, iar fluctuația personalului este ridicată. Eforturi considerabile sunt încă necesare pentru a ameliora managementul financiar și pentru a suplini lipsa echipamentului informatic și a cunoștințelor necesare pentru utilizarea acestuia. Necesitatea acestui act normativ s-a impus ca urmare a numeroaselor disfuncționalități constatate în ultimi ani în luarea de măsuri în regim de urgență in domeniul de intervenție si eradicare a urmarilor Situațiilor de Urgență. Necesitatea unei noi reglementări este evidențiată atât de numeroasele modificări care au fost necesare a fi realizate în acest domeniu vast, cât și de disfuncționalitățile apărute și amplificate în funcționarea sistemului de raspuns in situații de urgență românesc. Pentru ca nu există soluții universale care să faciliteze implicarea tuturor factorilor de decizie și a societății civile în luarea deciziilor cu privire la managementul dezastrelor este important să se adopte un set unic de practici adecvate
--	---

	circumstanțelor contextelor socio-economice naționale, locale, județene sau regionale și să existe o singură autoritate de decizie și execuție în acest domeniu, atât de special, cel al acțiunii și intervenției pentru eradicarea urmarilor situațiilor de urgență. Singura acțiune firească benefică pentru a avea dezvoltare durabilă atât pe plan național cât și local este o reconcentrare a tuturor forțelor de acțiune și intervenție, ce pot fi utilizate la eradicarea urmarilor evenimentelor civile și a situațiilor de urgență specifice aparute, în context local-regional, neașteptat, aleator, sporadic, contexte având riscuri sporite, care pun în pericol vieți omenești. Un alt aspect căruia trebuie să-i facă față sistemul de intervenție și eradicare a urmarilor Situații de Urgență din România este cel legat de costuri și de dotarea insuficientă. Cheltuielile din acest sectorul au fost în România în mod tradițional scăzute, în comparație cu media europeană și chiar a fostelor țări socialiste, dar și în comparație cu alte domenii bugetare. Din punct de vedere al costurilor, cele mai frecvente teme de dezbatere se referă la grava insuficiență a fondurilor și, concomitent, la cheltuirea lor ineficientă, nebazată pe strategii de durată ci doar pe necesitatea acută și a lipsei cronice din sistem. În prezent, autoritățile administrației publice locale participă insuficient la finanțarea unor cheltuieli de administrare și funcționare, respectiv bunuri și servicii, reparații capitale, consolidare, extindere și modernizare, dotări cu echipamente medicale, a unităților sanitare publice de interes județean sau local, în limita creditelor bugetare aprobate cu această destinație în bugetele locale. Alte probleme se referă la lipsa stimulentei pentru alegerea carierei în domeniile proprii de specialitate și a susținerii specialiștilor tineri, nivelul scăzut al salariilor și lipsa de legătură între performanță concretă și veniturile realizate oficial. În ultimii ani, acest deficit a fost accentuat și ca urmare a apariției posibilității personalului din România de a lucra în țările UE, odată cu integrarea României, fapt ce a dus la o diminuare suplimentară și accentuată pentru personalul din sănătate aferent intervenției în situații de urgență, atât a celor cu studii medii cât și superioare, mai ales în rândul tinerilor și a celor înalt specializați.
--	--

	Managementul resurselor umane este foarte limitat și intră în principal în atribuția ministerelor de resort. Deși Ministerul Administrației și Internelor este autoritatea centrală în domeniul sistemului de răspuns în situații de urgență, mari părți componente ale sistemului se afla și la Ministerul Sănătății și la Serviciul de Telecomunicații Speciale. Nu există o viziune orizontală asupra problemelor existente și nici un plan strategic pentru abordarea lor. Nu există reevaluări periodice reale a alocării resurselor umane atât la nivelul administrației centrale, la nivelele locale cât și o alocarea adecvată a acestora pe domenii prioritare. Managementul deficitar al informațiilor din domeniu, în condițiile existenței mai multor sisteme paralele de informații coordonate și controlate de către proprietari diferiți (STS, Ministerul Sănătății și unitățile subordonate, Ministerul Administrației și Internelor și unitățile subordonate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, etc.), acompaniată de absența unor standarde (definiții, indicatori, codificări, nomenclatoare, etc.), a condus la duplicarea raportărilor, la apariția unor incoerențe a datelor, la pierderea sau chiar inaccesibilitatea unor informații, cu impact major asupra funcționalității sistemului în situații de urgență medii sau extinse. Existența unui sistem subdimensionat și automat slab-funcțional al informațiilor în domeniu face imposibilă existența unui sistem viabil de asigurare a calității serviciilor în situații de urgență la toate nivelele asistenței de specialitate. Procesul de descentralizare în domeniul a demarat prin adoptarea Ordonanței 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență. Descentralizarea sistemului de răspuns și intervenție în situații de urgență a fost o parte integrantă a procesului de reformă în domeniul situațiilor de urgență. Atât reorganizarea cât și descentralizarea finanțării și furnizării serviciilor de specialitate au început concomitent cu înființarea IGSU, când, pentru prima dată, cetățeanul/pacientul a fost pus în centrul sistemului de răspuns în situații de urgență, prin posibilitatea intervenției prompte pentru eradicarea urmarilor situațiilor de urgență.
--	--

	Dar evaluand realitatea societatii romanesti se constata nevoia reconcentrari tuturor activitaților atat pe parte executiva cat si pe parte de management de sistem intr-un sistem unic integrat cu comanda unica.
1 ¹	Prezentul act normativ nu transpune legislație comunitară și nu creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia.
2.Schimbări preconizate	Pentru a răspunde transformărilor sociale și economice, prezentul proiect de OUG, pornit de la necesitatea de implementare a unui program de modernizare si dezvoltare a sistemului național de raspuns in situații de urgență, prezinta modificari de fond nu doar de forma. Acest program de modernizare si dezvoltare, cuantificat juridic in prezentul proiect de OUG, are ca scop creșterea capacității administrației centrale de a dezvolta sectorul public în conformitate cu reglementările UE și creșterea capacității de răspuns pe plan local în fața situațiilor de urgență imediat după apariția situațiilor de urgență locale, beneficiind de concentrarea tuturor forțelor implicate, de timpul scurt dar prețios care trebuie folosit maximizat cu implicarea intregului sistem național de răspuns pentru situații de urgență. Situațiile nedorite si neplacute, rezultate din interacțiunea dintre evenimente nedorite extreme și procese de mediu, sociale și economice, necesita imperativ o abordare integrată sub aspectul managementului situațiilor de urgență. Managementul pentru situații de urgență (catastrofe, dezastre si alte calamități) se bazeaza in principal pe analize de risc cât mai peremptorii, cuprinzătoare și detaliate, astfel ca riscul acceptabil urmand a fi rezultatul echilibrului între riscul evenimentelor generatoare de situații de urgență și beneficiile atribuite activităților de reducere a urmarilor situații de urgență. Problema esențială este aceea a echilibrului intre riscul acceptat de populație și riscul acceptat de decidenți. Este cunoscut faptul că nu există o protecție totală împotriva evenimentelor (risc zero), după cum nu există nici un consens asupra riscului acceptabil. Este necesară o înțelegere clară a riscurilor existente și potențiale de situații extreme nedorite pentru a stabili măsuri preventive de reducere a riscului prin

	înființarea și dotarea echipelor de intervenție pentru acțiuni corecte în situații de urgență. Reducea riscului de evenimente nedorite se face fezabil prin combinații practice de măsuri în raport cu magnitudinea catastrofei și cu gradul de expunere și de vulnerabilitate a comunității prin decizii de management de tip comanda și execuție cu evitarea tipurilor de management deliberativ, consultativ, asociativ, etc care maresc nejustificat de mult timpurile de decizie și de execuție ducând la decizii slabe în situații în care se cer imperativ decizii ferme. Managementul resurselor umane din acest sector este unul dintre domeniile în care sunt necesare măsuri determinate, în condițiile în care, comparativ cu țările europene, nivelul asigurării populației din România cu medici și cadre medii sanitare este inferior mediilor europene. În afară de distribuția teritorială neuniformă a personalului medical se mai remarcă și insuficiența personalului de specialitate de natura intervenției în situații de urgență, accentuată de limitările impuse de criză, mai ales pentru specialități deja deficitare, cum sunt salvarea din medii extreme, din spații verticale, deblocarea și evacuarea din medii periculoase, medicina de urgență, dar și în sectoarele de medicină preventivă, asistența psiho-socială, sănătate publică și management local din zonele de intervenție. Există de asemenea o pondere inadecvată și un deficit în creșterea numerică a personalului mediu și auxiliar, o concentrare a personalului în zonele urbane cât și o debalansare între regiuni. Prin înființarea Agenției Naționale pentru Situații de Urgență realizată prin reorganizarea următoarelor instituții: Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Inspectoratele pentru Situații de Urgență Județene, Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, Stația Centrală de Transport Sanitar și Ambulanță Aeriană București, Serviciul de Ambulanță București-Ilfov, Direcțiile Județene de Ambulanță, Institutul Național de Hematologie Transfuzională "Prof. Dr. C.T. Nicolau" București, toate Unitățile de Primiri Urgențe din cadrul spitalelor, Departamentul Sistemului Național Unic pentru apeluri de urgență 112 cu centrele de preluare a apelurilor de urgență, dispeceratele locale de urgență, sistemele și rețelele dedicate sistemului de urgență, și de la Autoritățile Publice Locale, de la ONG-uri, de la instituții, de la operatorii
--	--

	și agenții economici: partea operativă și operațională a serviciilor publice, a serviciilor voluntare și a serviciilor private pentru situații de urgență preluate în cadrul agenției, se realizează creșterea eficienței activităților de intervenție în situații de urgență, a susținerii actului medical, creșterea eficienței serviciilor de întreținere și reparații, de aprovizionare, de gestiune, de salarizare și de contabilitate, de laborator, de analize medicale, de laborator de radiologie și imagistică medicală, a activităților de logistică și de suport în domeniu. Prin reorganizarea mai multor unități într-o singură unitate cu personalitate juridică se poate realiza utilizarea optimă a tuturor fondurilor și introducerea unui management unitar în toate unitățile și în toată structura, cu posibilitatea utilizării unor platforme comune privind serviciile de urgență de laborator, investigații paraclinice, servicii care necesită mari investiții în vederea acreditării acestora, dezvoltarea, diversificarea, creșterea calității și complexității serviciilor medicale, implementarea la nivel local a politicilor de sănătate publică, în conformitate cu nevoile comunității. Prin noul organism se asigură cadrul necesar pentru: introducerea unui management unitar în toată țara; posibilitatea utilizării unor platforme comune privind serviciile de specialitate, servicii care necesită mari investiții în vederea acreditării acestora; posibilitatea gestionării unitare a fondurilor alocate, în vederea corelării ofertei de servicii cu nevoile reale ale comunității; dezvoltarea, diversificarea, creșterea calității și complexității serviciilor finanțate prin sistemul asigurărilor sociale de sănătate, sau din alte surse; accesul sporit al populației la servicii de specialitate, creșterea accesibilității și adresabilității acestor servicii; posibilitatea îmbunătățirii consultului interclinic în UPU; implementarea la nivel local a politicilor de sănătate publică, inclusiv derularea programelor naționale de sănătate, în conformitate cu nevoile comunității și prioritizarea acestora; posibilitatea accesării fondurilor structurale; creșterea eficienței activității de susținere a actului medical; licitarea și contractarea tuturor materialelor de specialitate, combustibili, alimente, medicamentelor, materialelor sanitare, a serviciilor paraclinice, a energiei termice
--	--

	și electrice, a altor servicii de întreținere și funcționare realizate cumulativ, ajungându-se la un preț unitar mai scăzut decât în prezent; adoptarea și punerea în practică a acquis-ului european; dezvoltarea unui nou model, mai eficient de furnizare de servicii publice de înaltă calitate; schimbarea de atitudine a cetățeanului față de cetățean; recentralizarea serviciilor profesionale prin introducerea componentei decizionale de comanda și execuție într-o ierarhie unică; implementarea unui sistem de management specializat care să corespundă tuturor nevoilor, atât locale cât și generale; asigurarea unei îmbunătățiri substanțiale a calității serviciilor publice printr-un sistem de management de performanță și a unor măsuri instituționale îmbunătățite privind distribuirea rațională a resurselor către diferite funcțiuni și obiective cu beneficii maximizate. Obiectivul general este de a mări capacitatea sistemului național de eradicare a urmarilor situațiilor de urgență prin înființarea unei autorități unice, sub forma unei agenții naționale, care să integreze atât activitățile decizionale, activitățile executive, activitățile educaționale și de formare, perfecționare și specializare continuă a personalului cu atribuții în managementul și gestionarea situațiilor de urgență și a personalului de execuție, prin operaționalizare integrată și creșterea capacității de intervenție a sistemului național pentru situații de urgență în vederea îndeplinirii tuturor misiunilor ce le revin cât și pregătirea pentru situații de urgență a tuturor categoriilor de populație prin implicare voluntară. Obiectivul socio-economic: integrarea pe verticală a managementului decizional și a managementului de execuție va duce la dobândirea de competențe manageriale și profesionalizarea întregului sistem pentru furnizarea unor servicii de înaltă calitate către societate. Acest obiectiv va fi realizat prin stabilirea unor indicatori de referință și a transferului decizional centralizat și ierarhizat pentru o distribuire rațională a resurselor către zonele calamitate; Obiectivul practic: pornind de la premisa că procesul de modernizare din România este implementat în totalitate și funcțional, activitățile relevante ale prezentului proiect de reformă sunt de construire a capacității umane și instituționale integrate pentru răspunsul imediat atât pe plan național cât și
--	--

	loco-individual al comunității locale în situațiile de urgență. Obiectivele specifice privesc: Creșterea eficienței managementului situațiilor de urgență; Stabilirea concepției și elaborarea strategiei privind intervenția în situații de urgență cu utilizarea de echipe integrate; Aprofundarea și sistematizarea cunoștințelor privind problematica situațiilor de urgență de către personalul cu atribuții în managementul și gestionarea situațiilor de urgență; Crearea unui cadru unitar de management pentru prevenirea și controlul riscurilor generatoare de evenimente (crize sau situații de urgență) pornind de la managementul general integrat spre management de intervenție în crize și situații de urgență specifice; Evaluarea continuă a nevoilor și introducerea acestor informații în deciziile de comandă a sistemului de răspuns național pentru situații de urgență și alocarea resurselor, forțelor și mijloacelor necesare la toate nivele; Evaluare situațiilor în timp real și decizionarea continuă privind amplasarea și dimensionarea unităților operative multirol în varianta cu baza unică sau multibaza; Dezvoltarea capacităților de înțelegere și de apreciere a pericolelor generate de situațiile de urgență pentru viață și mediu, precum și al promovării atitudinilor și comportamentelor corespunzătoare în rândul autorităților decidente. Implementarea unor modalități de colaborare și cooperare pe termen lung la nivelul central dar și la nivele locale pe principiul bunei vecinătății; Crearea cadrului necesar formării profesionale continue privind deprinderilor personalului de specialitate executiv pentru situații de urgență, necesare intervenției la producerea incendiilor, inundațiilor, viiturilor, zăpezilor, cutremurelor de pământ, alunecărilor de teren, exploziilor, accidentelor industriale, nucleare sau radiologice, la căderea de obiecte cosmice, etc. Modificările pe care le propunem privind înființarea și organizarea Agenției Naționale pentru Situații de Urgență au ca scop clarificarea aplicării juste și echitabile a cheltuielilor, precum și corelarea prevederilor legale din alte acte normative care privesc atât sursele de venit la bugetul, cât și proiectele și programele ce se finanțează din acestea. Concomitent trebuie dezvoltate mecanisme care să asigure că fondurile suplimentare sunt cheltuite mult mai eficient, în beneficiul cât mai multor cetățeni, concomitent cu stimularea celor care contribuie la
--	--

	activități de specialitate de calitate și eficiență sporită. Ca atare, propunerea legislativă are în vedere să rezolve și aceste aspecte de finanțare, cu impact nemijlocit asupra funcționării întregului sistem. Proiectul de ordonanță de urgență propune un model care să crească utilizarea eficientă a resurselor financiare, păstrând, pe cât posibil, eforturile contribuabililor în actualele limite. Pentru ca sistemul de intervenție și eradicare a urmarilor Situațiilor de Urgență din România are nevoie de un program de îmbunătățire a calității serviciilor de sănătate prin formare profesională continuă reală și adaptată la nevoi care să furnizeze informații legate de calitatea instruirii și să urmărească îmbunătățirea continuă a calității serviciilor din domeniu, proiectul conține și componenta de evaluare și îmbunătățire a calității serviciilor de formare profesională continuă reală, având ca rezultat final menținerea și creșterea satisfacției atât a personalului cât și a cetățenilor. Scopul acestui proiect este să asigure îmbunătățirea durabilă a capacității de răspuns a sistemului național în ansamblul sau de a-și exercita funcția operativă, funcția de control și cea de supraveghere în mod eficient și eficace. Este acela de a permite autorităților și celorlalți factori de decizie să facă alegerile cele mai bune posibile referitoare la: prevenirea riscurilor; amplasarea și dimensionarea unităților operative (atât a structurilor instituționale cât și a celor auxiliare și de suport); stabilirea concepției și elaborarea planurilor de intervenție în situații de urgență (catastrofe, calamități, dezastre); alocarea resurselor, a forțelor și a mijloacelor necesare. Pentru a implementa toate acestea proiectul are următoarele elemente distincte: o reformă instituțională și procedurală, care va determina modificări ale structurilor permanente ale elementelor Sistemului Național de Răspuns în Situații de Urgență; dezvoltarea unui nou sistem modern de management al resurselor umane printr-o nouă politică de personal; revizuirea detaliată a procedurilor și protocoalelor de acțiune și de intervenție; elaborarea unui program de sprijin al Sistemului Național de Răspuns în Situații de Urgență din partea autorităților publice locale, ONG-urilor, agenților economici, a întregii societăți civile pe partea de suport în situații de urgență;
--	--

	crearea unui cadru legislativ și instituțional care să poată asigura o etică profesională în domeniu (Codul de Conduită Deontologică). Nepromovarea modificărilor aduse prin prezenta ordonanță de urgență a Guvernului are consecințe negative atât asupra angajamentelor asumate de România prin Tratatul de aderare la Uniunea Europeană, precum și asupra finanțării mai multor categorii de programe și proiecte pentru protecția cetățenilor.
3. Alte informații	Nu au fost identificate.
Secțiunea a 3-a: Impactul socio-economic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Impactul social	Cresterea calitatii asistentei de specialitate in domeniul situatiilor de urgenta Pe termen mediu și lung, numărul de angajati va reduce, ajungându-se la o specializare tot mai mare a acestora pentru diverse nevoi speciale si totodata va creste numarul voluntarilor din sistem. Prezentul proiect vizeaza respectarea egalitatii de tratament intre toti participantii la sistemul public de pensii, respectiv un tratament nediscriminatoriu in ceea ce priveste drepturile si obligatiile prevazute de lege. Totodata, reglementarea va influenta cresterea gradului de ocupare a fortei de munca
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul.
5. Alte informații	Nu au fost identificate.
Secțiunea a 4-a: Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)	
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	1. Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

a) buget de stat, din acesta: (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit b) bugete locale: (i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări	
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau a cheltuielilor bugetare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
7. Alte informații	.
Secțiunea a 5-a: Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului;	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Se conformează.
3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Informații privind avizarea de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Avizat favorabil.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Alte informații	Nu au fost identificate.
Secțiunea a 6-a: Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ nu a necesitat un astfel de demers.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ nu a necesitat un astfel de demers.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative, au fost consultate structurile propuse a fi preluate la elaborarea prezentului proiect de act normativ.

4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței; e) Curtea de Conturi.	A fost avizat de Consiliul Legislativ și de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.
6. Alte informații	Nu au fost identificate.
Secțiunea a 7-a: Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Potrivit dispozițiilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu a necesitat un astfel de demers.
3. Alte informații	Nu au fost identificate.
Secțiunea a 8-a: Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale, înființarea de noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Alte informații	Nu este cazul.

Luând în considerare cele expuse, a fost elaborat prezentul proiect de **Ordonanță de urgență pentru înființarea și organizarea Agenției Naționale pentru Situații de Urgență**, care în forma prezentată a fost avizat de ministerele interesate și pe care îl supunem spre adoptare.

.....

AVIZĂM FAVORABIL:

.....

.....

.....